

ва “въ всяко да казуваме прощенія-та си на него, съ молитвъ и моленіе. (Фил. 4; 6). Съ това ся приготвятъ сърдца-та ни да приемжтъ благословенія-та Му. Просеніе умножава желаніе-то ни за онова което искаме. Който не проси не иска.

П. Какво му отговорихъ слѣпци-ти ?

О. Казувать Му : Господи, да ся отворять очи-тъ ни. Ст. 33.

П. Що ся учимъ отъ това ?

О. Учимъ ся че трѣбува да ся молимъ не само за общъ-тъ благодать, но и за особны-ты си нужды.

П. Отвори ли Иисусъ очи-тъ имъ ?

О. А Иисусъ ся смили и прикоснѣ ся до очи-тъ имъ; и тутакси прогледахъ очи-тъ имъ, и търгнахъ подирѣ Му. Ст. 34.

А Иисусъ му рече : Иди, твоя-та вѣра тя исцѣли. И тутакси прогледа и послѣдова Иисуса въ пѣть-тъ. Мар. 10; 52. И Иисусъ му рече : Прогледай ; твоя-та вѣра тя исцѣли. И тутакси прогледа, и търгна слѣдъ него и славяше Бога ; и всичкій-тъ народъ като видѣ това въздаде хвалъ Богу. Лук. 18 ; 43.

П. Какъ ся разумѣвать думы-ты, “твоя-та вѣра тя исцѣли ?”

О. Вѣра-та имъ отъ само себе не ги исцѣли, но само ги докара при оногова който имаше силъ да ги исцѣли. Така вѣра-та на грѣшника не го спасава, но докарва го при оногова който е силенъ да спасава. Иса. 63; 1.

П. Какъ изявихъ слѣпци-ти благодареніе-то си ?

О. Като послѣдвахъ Иисуса и славяхъ Бога,